

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 136/11
v Luxemburgu 15. decembra 2011

Rozsudok vo veci C-119/10
Frisdranken Industrie Winters BV/Red Bull GmbH

Služba spočívajúca v jednoduchom plnení plechoviek opatrených označením chráneným ochrannou známkou nie je používaním tohto označenia, ktoré možno zakázať

Poskytovateľ služby, ktorý na objednávku a podľa pokynov tretej osoby plní obaly, len vytvára nevyhnutné technické podmienky na to, aby tretie osoby mohli používať označenie podobné chránenej ochrannej známke

Spoločnosť Frisdranken Industrie Winters BV (ďalej len „Winters“) je holandský podnik, ktorého hlavným predmetom činnosti je „plnenie“ plechoviek nápojmi vyrábanými samotnou spoločnosťou alebo tretími subjektmi.

Spoločnosť Red Bull vyrába a uvádza na trh energetický nápoj pod ochrannou známkou RED BULL. Spoločnosť si zabezpečila pre tieto ochranné známky medzinárodnú registráciu, okrem iného aj pre štáty Beneluxu.

Winters plnila plechovky osviežujúcim nápojom pre spoločnosť Smart Drinks Ltd, konkurentku spoločnosti Red Bull, ktorá je právnickou osobou založenou podľa práva Britských panenských ostrovov. Na tento účel Smart Drinks dodala spoločnosti Winters prázdne plechovky a ich uzávery opatrené rôznymi označeniami, z ktorých boli niektoré podobné ochrannej známke spoločnosti Red Bull. Smart Drinks tiež dodala spoločnosti Winters základný sirup do osviežujúceho nápoja.

Spoločnosť Winters naplnila plechovky podľa pokynov a receptúry spoločnosti Smart Drinks určeným objemom základného sirupu doplneným vodou a podľa potreby oxidom uhličitým a plechovky uzatvorila. Winters následne naplnené plechovky odovzdala spoločnosti Smart Drinks, ktorá ich vyvážala mimo Beneluxu. Vo veci samej sa Winters obmedzovala len na poskytnutie plniacich služieb na účet spoločnosti Smart Drinks bez toho, aby tieto naplnené plechovky poslednej uvedenej spoločnosti dodávala. Okrem toho tieto plechovky nedodávala a ani nepredávala tretím osobám.

Spoločnosť Red Bull sa obrátila na holandské súdy s tvrdením, že Winters porušuje jej práva z ochrannej známky, a domáhala sa, aby súd tejto spoločnosti uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek používania označení, ktoré sú podobné s jej ochrannou známkou. Za týchto okolností Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd, Holandsko) položil Súdnemu dvoru otázku, či jednoduché „plnenie“ obalov opatrených označením podobným chránenej ochrannej známke treba kvalifikovať ako „používanie tohto označenia“ v obchodnom styku v zmysle smernice o ochranných známkach¹, hoci k tomuto plneniu dochádza z dôvodu poskytovania služby tretej osobe a na jej žiadosť.

Súdny dvor v prvom rade pripomína, že podľa tejto smernice je majiteľ ochrannej známky oprávnený zabrániť tretej osobe, aby bez jeho súhlasu pre tovary alebo služby, ktoré sú zhodné alebo podobné tým, pre ktoré je ochranná známka zapísaná, používala označenie zhodné s jeho ochrannou známkou alebo jej podobné, ak k tomuto používaniu dochádza v obchodnom styku a z dôvodu, že existencia pravdepodobnosti zámeny zo strany verejnosti narušuje alebo je

¹ Prvá smernica Rady č. 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (Ú. v. ES L 40, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92).

spôsobilá narušiť základnú funkciu ochrannej známky, ktorou je garantovať spotrebiteľom pôvod výrobkov alebo služieb.

Súdny dvor skúma, či vo veci samej poskytovateľ služieb, akým je spoločnosť Winters, sám „používa“ označenia podobné ochranným známkam spoločnosti Red Bull.

V tejto súvislosti Súdny dvor pripomína, že skutočnosť, že niekto vytvorí technické podmienky potrebné na používanie označenia a je za túto službu odmeňovaný, ešte neznamená, že poskytovateľ tejto služby uvedené označenie sám používa.

Treba uviesť, že poskytovateľ služby, ktorý sa obmedzuje len na plnenie plechoviek, ktoré už boli opatrené označeniami podobnými ochranným známkam, na objednávku a podľa pokynov tretích osôb, sám neuskutočňuje „používanie“ týchto označení v zmysle smernice o ochranných známkach. V skutočnosti takýto poskytovateľ služieb len vykonáva technickú časť výrobného procesu konečného výrobku bez toho, aby mal akýkoľvek záujem na vonkajšom vzhľade uvedených plechoviek a predovšetkým na označeniach, ktoré sa na nich nachádzajú, čiže **len vytvára nevyhnutné technické podmienky na to, aby takéto používanie mohli uskutočniť tretie osoby.**

Okrem toho, ako Súdny dvor ďalej konštatuje, k tomuto posúdeniu pristupuje skutočnosť, že poskytovateľ v situácii spoločnosti Winters vôbec nepoužíval predmetné označenia „pre výrobky alebo služby“, ktoré sú zhodné s výrobkami alebo službami, pre ktoré bola ochranná známka zapísaná alebo sú im podobné v zmysle smernice o ochranných známkach.

Ako už Súdny dvor uviedol, tento výraz sa v zásade týka tovarov alebo služieb tretej osoby, ktorá označenie používa. Vo veci samej je teda nesporné, že služba poskytnutá spoločnosťou Winters spočíva v plnení plechoviek a že **táto služba nevykazuje žiadnu podobnosť s výrobkom, pre ktorý boli ochranné známky spoločnosti Red Bull zapísané.**

Je pravda, že Súdny dvor v súvislosti s poskytovaním služieb on-line už rozhodol, že tento výraz uvedený v smernici môže za istých podmienok zahŕňať aj výrobky alebo služby inej osoby, na ktorej účet tretia osoba koná. Súdny dvor tiež rozhodol, že tento výraz sa uplatní aj na prípad, keď poskytovateľ služby používa označenie zodpovedajúce ochrannej známke inej osoby s cieľom propagovať výrobky, ktoré jeden z jeho zákazníkov uvádza na trh využitím tejto služby, ak sa označenie používa takým spôsobom, že vytvára spojitosť medzi uvedeným označením a službou poskytovateľa.²

Napriek tomu, nemožno plnenie plechoviek opatrených označeniami, ktoré sú podobné zapísaným ochranným známkam, ako vyplýva z jeho povahy, stotožňovať so službami na podporu predaja výrobkov opatrených takýmito označeniami a predovšetkým toto plnenie nevytvára **spojitosť medzi týmito označeniami a službou plnenia plechoviek.** Podnik, v ktorom sa uskutočnilo plnenie, totiž nie je vo vzťahu so spotrebiteľom, čo vylučuje akúkoľvek spojitosť medzi jeho službami a označeniami.

Súdny dvor teda odpovedá, že smernica o ochranných známkach sa má vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ služby, ktorý na objednávku a podľa pokynov tretej osoby plní obaly, ktoré mu dodala táto tretia osoba, ktorá na ne predtým umiestnila označenie podobné alebo zhodné s označením chráneným ochrannou známkou, sám neuskutočňuje používanie tohto označenia, ktoré možno zakázať.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

² Predovšetkým ide o rozsudok Súdneho dvora z 12. júla 2011, L'Oréal a i. (C-324/09), pozri tiež tlačové komuniké č. [69/11](#).

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499